

ÎNCHEIERE

15 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Moghildea Vasile,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moghildea Vasile împotriva Întreprinderii Mixte „Moldcell” Societate pe Acțiuni cu privire la protecția drepturilor consumatorului și încasarea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016,

c o n s t a ț ă

La data de 15 ianuarie 2016 Moghildea Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte „Moldcell” Societate pe Acțiuni (în continuare – ÎM „Moldcell” SA) cu privire la protecția drepturilor consumatorului și încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 29 august 2006 a încheiat contractul de abonament pentru numărul GSM 79442887 cu ÎM „Moldcell” SA și la data de 12 iulie 2013 a semnat contractul de abonament și cererea de migrare a nr.68689205 în rețeaua Moldcell.

Menționează că, la data de 27 ianuarie 2015 a solicitat migrarea nr.79442887 „Fantasy” la planul tarifar „Abonament 250” cu primirea unui telefon „Lenovo” la un preț de 1 (unu) lei și trecerea nr.68689205 de la un plan tarifar abonament la cartelă, fiind informat de operator de a reveni la data de 01 februarie 2015 să ridice telefonul și contractele respective.

Sușține că, la data de 31 ianuarie 2015 avînd pe contul nr. 68689205 241 de minute și 300 de lei, rețeaua a fost blocată pentru 2 ore, iar ulterior fiind deblocată, pe contul respectiv au rămas 40 de lei, însă ulterior apelînd soția, rețeaua a fost blocată din motivul că pe contul respectiv nu era suma necesară pentru efectuarea apelurilor.

Afirmă că, s-a prezentat la oficiul operatorului pentru ridicarea telefonului și semnarea contractelor respective, însă vînzătorul nu a putut explica din ce cauză nu a fost informat că la data de 31 ianuarie 2015 va avea loc sistarea rețelei de comunicare și din ce motive s-au anulat 241 de minute și că două apeluri au costat 40 de lei.

Relevă faptul că, a expediat în adresa pîrîtului o somație prin care a solicitat rambursarea sumei de 300 de lei în calitate de prejudiciu material, repararea

prejudiciului moral în mărime de 24100 de lei, care a fost respinsă.

Solicită încasarea din contul ÎM „Moldcell” SA a sumei de 300 de lei ca prejudiciu material, repararea prejudiciului moral în sumă de 25000 de lei, scutirea taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 20 aprilie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Moghildea Vasile împotriva ÎM „Moldcell” SA cu privire la protecția drepturilor consumatorului, încasarea prejudiciului material și moral.

Prima instanță a constatat că, la data de 04 februarie 2015, Moghildea Vasile a anulat migrarea la „Abonamentul 250” și plata lunară în sumă de 250 de lei a nr. GSM 79442887, revenind la abonamentul inițial „Fantasy”, iar migrarea transferului nr. GSM 68689205 de la abonament Moldcell „210 lei” la cartelă Moldcell „tarif unic”, începând cu 31 ianuarie 2015, prețul serviciului fiind de 240 de lei.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, în pofida prevederilor din cererile de migrare din 27 ianuarie 2015 potrivit cărora blocarea numărului va fi efectuată pe un termen de 10 zile și ținând cont de faptul că, soldul în cont era la limita de 0 lei, s-a evidențiat concluzia că blocarea s-a produs în temeiul unor prevederi clare, prestabilite, nefiind depistată culpa furnizorului de servicii de comunicații electronice.

La fel, prima instanță a mai reținut că în cazul în care migrarea ar fi fost efectuată la 01 februarie 2015, urma și extragerea plății lunare în mărime de 210 lei pentru „Abonament 210”, iar reclamantului în circumstanțele enunțate nu i-a fost cauzate prejudicii materiale și morale prin faptele companiei Moldcell.

Totodată, instanța a atestat că prevederile art.19 și art.20 din Legea privind protecția consumatorilor citate de reclamant nu mai sunt în vigoare, deoarece acestea au o altă redacție, diferită de cea citată de reclamant.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016 s-a respins apelul declarat de Moghildea Vasile și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 06 octombrie 2016 Moghildea Vasile a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii și a pledat că instanța de apel superficial a examinat materialele cauzei, neelucidând pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, deoarece a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că, operatorul nu avea dreptul să opereze careva schimbări de sine stătător în cererea recurentului, fără a-l informa, referindu-se la dispozițiile art.19 și art.20 din Legea privind protecția consumatorilor.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat

în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că decizia recurată a fost expediată recurentului la data de 17 august 2016 (f.d.105), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 06 octombrie 2016 (f.d.102-104), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Completul reține, că argumentele invocate în cererea de recurs, sunt identice celor din cererea de apel, care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în raport cu dispozițiile art.118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanțele inferioare prin prisma circumstanțelor importante ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității hotărârilor contestate.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul concluzionează că, cererea de recurs nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or acesta devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Moghildea Vasile, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Moghildea Vasile se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan